

της **Γιώτας Ιωαννίδου** (καθηγήτρια, Χημικός, μέλος του ΔΣ της ΟΛΜΕ, εκπρόσωπος των Παρεμβάσεων)

Πολύς λόγος γίνεται τις τελευταίες ημέρες για τον υιό Σαμαρά και το περιστατικό απόλυσης της εκπαιδευτικού **Φώφης Μπουλούτα** από το Κολέγιο Αθηνών, επειδή εντόπισε το γιο του πρώην πρωθυπουργού να αντιγράφει στο διαγώνισμα Χημείας, επί υπουργίας Αρβανιτόπουλου.

Η συζήτηση δεν ξεκίνησε από την τωρινή κυβέρνηση ως ανάγκη έστω και εκ των υστέρων δικαίωσης της εκπαιδευτικού που έφυγε από τη ζωή τον προηγούμενο χρόνο, αλλά από το περιβάλλον του Αντώνη Σαμαρά ως **«αποκατάσταση»** του υιού του. Η Φώφη δεν είναι πια εδώ για να υπερασπιστεί τον εαυτό της, σκέφτηκαν κάποιοι. Υποτίμησαν όμως το παντοτινό χαμόγελό της, αυτό που άφησε **διαθήκη παρούσα** στα εκπαιδευτικά δρώμενα.

Το «μάθημα» η οικογένεια Σαμαρά δεν το πήρε ποτέ. Το οικογενειακό περιβάλλον έκανε τα πάντα για να αφήσει ένα νέο παιδί αμόρφωτο σε αυτόν τον τομέα. Γιατί η Φώφη ήξερε ότι **κάθε πράξη του δασκάλου**, στην τάξη και έξω από αυτή **«παραδίδει»** μαθήματα.

Εκτός από τις χημικές αντιδράσεις, μάθημα είναι επίσης να καταλαβαίνει κάποιος ότι δεν μπορεί παρά να υπόκειται στις συνέπειες των επιλογών του. Μάθημα είναι να αποδέχεται το τίμημα των πράξεων του με αξιοπρέπεια.

Να αποδέχεται τα λάθη του και να μαθαίνει από αυτά. Να μαθαίνει να μην κρύβεται πίσω από καμιά εξουσία και κανένα οικογενειακό οικόσημο.

Ωστόσο το μάθημα πήγε στο βρόντο. Φρόντισε γι' αυτό η καθεστηκυία τάξη. Ο πολιτισμός της αλαζονείας της εξουσίας και της επιβολής.

Που ορκίζεται στην αριστεία στο βαθμό που μπορεί και να την αγοράζει.

Που υπεραμύνεται της αξιολόγησης στο βαθμό που κάποιος δέχεται υποτακτικά να τοποθετηθεί μεταξύ εκείνων των «αρίστων», που βγαίνουν από συγκεκριμένο πατρών,

καθαρίζοντας ταυτόχρονα το έδαφος με απολύσεις ή παραμερισμό όσων αμφισβητούν αυτή την πολιτική.

Που εξασφαλίζει όλες τις «νόμιμες» αποφάσεις για να το υπηρετήσει αυτό κι όταν της λείπουν οι νόμοι δημιουργεί νέους. Κι όταν παρ' όλα αυτά δεν μπορεί να σβήσει τα γεγονότα από τον ορίζοντα της λαϊκής μνήμης, επανέρχεται με τα ΜΜΕ για να δημιουργήσει νέο, εικονικό περιβάλλον και συμφέρουσες, αθωωτικές για την άρχουσα τάξη εκδοχές.

Χάσκει ζέοντας αποπνιχτικά όλο το σύστημα των αστικών αξιών, που ούτε «*μια αντιγραφή*» δεν μπορεί να αντέξει, χωρίς να αποκαλυφθεί η προϊούσα σήψη του. Η ασυδοσία των κεφαλαιοκρατών παροχής εκπαίδευσης μαζί με την υποταγή τους στις επιταγές των οικογενειών του αστικού πολιτικού συστήματος, είναι θανατηφόρο κοκτέιλ για την εκπαίδευση κι όχι επιτακτική λύση απέναντι σε ένα δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα που οι κυβερνητικές πολιτικές το δολοφονούν καθημερινά. Η μετρησιμότητα, οι δείκτες και οι ευρωπαϊκές κλίμακες αποτελεσματικότητας, η τυποποιημένη αξιολόγηση των μαθητών και η συνακόλουθη αξιολόγηση εκπαιδευτικών και σχολείων, είναι ο πιο σίγουρος δρόμος αποστέωσης της γνώσης και της διδακτικής πράξης.

Η αξιοκρατία πουλιέται κι αγοράζεται στα χρηματιστήρια τιμών, όσο η εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης και ο πληθωρισμός εξαγοραζόμενων προσόντων, υποτιμούν την πραγματική της αξία.

Οι **μαχόμενοι εκπαιδευτικοί** ωστόσο οφείλουν να κρατήσουν ακέραιο το **μάθημα της ανυπακοής** που μας παρέδωσε η Φώφη. Απέναντι σε οποιοδήποτε εργοδότη, οποιαδήποτε εξουσία και κυβέρνηση. Προηγούμενη, τωρινή και επόμενη. Να μη βάζουν τη γνώση και τη διδακτική πράξη στα μέτρα καμιάς εξουσίας. Να μη μετρούν το μπόι τους με τα σταθμά καμιάς αξιολόγησης των κρατούντων αλλά με βάση τις ανάγκες των μαθητών τους και της κοινωνίας. Να δίνουν τη μάχη απέναντι στις δυσκολίες για μια εκπαίδευση δημόσια, δωρεάν και αξιοπρεπή για όλα τα παιδιά και όλους τους εκπαιδευτικούς.

Πηγή: selidodeiktis.edu.gr